

De timore dei obseruādo Ca. xxi.

I vis aliquid proficere conserua te in timore dei. a noli esse nimis liber. sed sibi disciplina cohibe omnes sensus tuos: nec inepte te trabas leticie. Da te ad cordis conpunctionem a inuenies deuotionem. Conpunctio multa bona operatur que dissolutio cito perdere consuevit. Odirum est qd homo vni qd perfecte in hac vita potest letari. qui suum exiliu a tam multa pericula anime sue asideat a p̄sat ppter leuitate cordis. a negligēcia defectu nostrorū nō sētīm? aīe nostre dolores sed sepe vane ridem? q̄ndo merito flere deberem? Nō ē vera libertas nec bona leticia nisi in timore dei cum bona asciēcia. Felix qui abicere pōt omne impedētū distractionis a ad vniōnē se redigē sacre conpunctionis. Felix qui a se abdicat quitqd asciētiam suā maculare pōt vel g̃uare. Certa viriliter. cōsuetudo asuetudine vinct. Si tu scis homines dimittē. Ipsi bene te dimittēt tua sc̄a facē. Nō attrahas tibi res aliorū: nec te implices causis maiorū. Dabe sp̄ oculū sup te p̄mū. a amoneas teipsum spectaliter p̄ omb? dilectis. Si nō habes fauorez hominū: noli exinde trīstari. sed hoc sit tibi graue qd nō habes te satis bene a circūspēcte sicut fecerēt dei seruū a deuotū religiosū cōuersari.

utilius est sepe et securius q̄ homo nō habeat
multas consolacōes ī hac vita scdm carnē p̄d-
pue Tñ q̄ diuinas nō hēm⁹ ā rari⁹ sētimus
nos ī culpa sum⁹. q̄ opunctōez cordis nō q̄ri-
m⁹. nec v̄anas et externas oīno abidm⁹ Cog-
nosce te indignū diuina consolacōe: s; magis dig-
nū multa tribulacōe. Qñ homo p̄fecte ē opūc-
tus tūc grau⁹ et amar⁹ est ei tot⁹ mūd⁹. Bo-
nus homo sufficiētē iuenit materiaz dolēdi et
flēdi. Siue em̄ se cōsideāt. siue de proximo p̄sāt
Sicq; nemo sine tribulacōe hic viuit. Et q̄n-
to strictius sese cōsiderat. tanto amplius dolet
O MATERIE IUSTI doloris et interne opunctionis.
fūt peccata et vicia nr̄a q̄bus ita inuoluti iace-
m⁹ vt raro celestia cōtemplari valeam⁹. Si fre-
quē⁹ de morte tua quā de lōgitudine vite cogi-
tares. Nō dubiū quin feruē⁹ te emēdares. Si
ecā futuras inferni siue purgatori⁹ penas cor-
dialiter p̄pendēs. Credo q̄ libentē laborē et do-
lorē sustiēres. et nīl rigoris formidāēs. Sed q̄
ad cor ista nō trāseunt et blandimēta adhuc
amamus. Ideo frigidi et valde pigri remane-
m⁹. Sepe ē inopia spirit⁹. Vnde tam leuiter
cōqueit⁹ miser corp⁹. Ora igit⁹ hūiliter ad do-
minū vt det tibi opunctionis spiritū. Et dic cū
ap̄lyta. Ciba me domine pane lacrimarum. et
potum da mihi ī lacrimis ī mēsurā